

Slávnosť Narodenia sv. Jána Krstiteľa

Komentár na slávnosť
Narodenia sv. Jána Krstiteľa.
„Vypýtal si tabuľku a napísal:
Ján sa bude volať“. Za týmto
postojom môžeme odhadnúť
túžbu Zachariáša a Alžbety
obetovať svojho syna Bohu,
milujúc poslanie, pre ktoré ho
Pán poslal na svet.

Evanjelium (Lk 1, 57-66.80)

Alžbete nadišiel čas pôrodu a
porodila syna. Keď jej susedia a
príbuzní počuli, že jej Pán prejavil
svoje veľké milosrdenstvo, radovali
sa s ňou. Na ôsmy deň prišli chlapca

obrezať a chceli mu dať meno Zachariáš po jeho otcovi. Ale jeho matka povedala:

„Nie, bude sa volať Ján.“

Povedali jej:

„Veď v tvojom príbuzenstve sa nik takto nevolá.“

Dali znak otcovi, ako ho chce nazvať on. Vypýtal si tabuľku a napísal:

„Ján sa bude volať.“

A všetci sa divili. Vtom sa mu rozviazali ústa a jazyk i prehovoril a velebil Boha. Všetkých ich susedov zmocnil sa strach a všade po judejských horách sa hovorilo o týchto udalostiach. A všetci, čo to počuli, vstúpili si to do srdca a vraveli:

„Čím len bude tento chlapec?“

A v skutku Pánova ruka bola s ním.

Chlapec rástol a mocnel na duchu a žil na púšti až do dňa, keď vystúpil pred Izrael.

Komentár

U Izraelitov bol obrad pomenovania vyhradený pre otca dieťaťa. Bol to spôsob uznania otcovstva nad novorodencom. Preto bolo na Zachariášovi, aby povedal, ako sa dieťa volá, hoci v tej chvíli sa mu ťažko vyjadrovalo, pretože bol zasiahnutý nevierou.

Rodičia svätého Jána Krstiteľa uznali, že Boh ich požehnal tým, že im poslal dieťa, keď sa zdalo, že nemajú dôvod dúfať. Mimoriadny spôsob, akým prišlo na svet, im pripomenul, že toto dieťa je darom od Pána. Anjel povedal Zachariášovi, že jeho syn prinesie veľké šťastie nielen rodičom, ale aj množstvu ľudí: „Budeš sa

radovať a plesať a jeho narodenie poteší mnohých“ (Lk 1, 14). Svätý Ján, tento dlho očakávaný syn, mal poslanie pre všetkých ľudí: „Mnohých synov Izraela obráti k Pánovi, ich Bohu“ (Lk 1, 16).

Alžbeta a Zachariáš trvajú na tom, aby dieťa dostalo meno, ktoré im anjel určil. Za týmto postojom môžeme uhádnuť túžbu obetovať toto dieťa Bohu. Nechcú ovládať jeho život, ani sa nesnažia presadiť prostredníctvom svojho otcovstva. Zachariáš vlastne odmieta dať mu vlastné meno, zatiaľ čo ostatní to považovali za najlogickejšie. Pre Alžbetu a jej manžela je však najdôležitejšie, aby ich syn splnil poslanie, pre ktoré prišiel na svet.

Keď Zachariáš napísal „Ján je jeho meno“, rozviazal sa mu jazyk a začal chváliť Boha. Je to radosť veľkodušného otca, ktorý odovzdáva

svojho syna do Pánových rúk a je nadšený poslaním, ktoré dostal.

V rodičoch svätého Jána Krstiteľa nachádzame nádherný príklad pre všetkých rodičov. Pánovi sa páči, že sa tešíme z daru detí. Zároveň nás pozýva, aby sme rešpektovali a milovali „meno“, ktoré im dal: teda ich temperament, talenty a predovšetkým povolanie. Rodičia sa potom stávajú podporovateľmi osobnosti svojich detí a veľkou pomocou pri prijímaní poslania, ktoré im Pán dal.

Rodolfo Valdés // Photo: Sandra Seitamaa - Unsplash